

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne **R.**, zastúpenej JUDr. G. proti žalovanému **F.**, zastúpenému JUDr. Š., o zaplatenie 2 085 300 Sk, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cb 147/2004–120 zo dňa 4. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 214 361 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 749 028 Sk a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 336 272 Sk, ako aj trovy konania v celkovej výške 317 486 Sk.

V odôvodnení uviedol, že po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia v predmetnej veci súd postupoval v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu a po opätovnom vykonaní dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobkyne je oprávnený v súlade s ustanovením § 369 a § 502 Obchodného zákonníka.

Žalobkyňa je vlastníčkou dlhopisov F. ISIN X.. Dňa 2. decembra 2001 jej bolo vyplatených 937 kusov dlhopisov v nominálnej hodnote 13 740 Sk za jeden kus. Žalobkyňa tvrdí, že splatnosť dlhopisov bola zákonom stanovená dňom 31. decembra 2000 a medzi týmto dňom a dňom ich vyplatenia uplynulo 336 dní, v dôsledku čoho jej vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 17,6% zo sumy 12 870 920 Sk, čo je 2 085 300 Sk. Po úprave petitu podaním zo dňa 18. júna 2007 zostala predmetom sporu suma 1 336 272 Sk.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal na ustanovenia § 24 ods. 6 a ods. 11 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že ak zákonodarca určil, že dlhopis je splatný 31. decembra 2000, tak určil deň, ku ktorému musia byť dlhopisy vyplatené. V ustanovení § 24 ods. 10 zákona určil, že najneskorší termín ich vyplatenia je deň 31. decembra 2001. Súd preto dospel k záveru, že dňom 1. januára 2001 sa žalovaný dostal do omeškania v zmysle § 6 uvedeného zákona. Žalobe preto vyhovel v zmysle výroku napadnutého rozsudku.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie.

Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Podľa jeho názoru mal súd rešpektovať ustanovenie § 522 a súvisiace Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s plnením peňažného záväzku vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobkyne ako veriteľa nebola žalovanému ako dlžníkovi poskytnutá potrebná súčinnosť. Ďalej žalovaný trvá na svojej argumentácii, prezentovanej v rámci prvostupňového konania. Podľa jeho názoru zákon č. 92/1991 Zb. neurčil spôsob ani miesto plnenia predmetných záväzkov, a preto bol žalovaný ako dlžník povinný plniť v mieste svojho sídla. Predmetné záväzky žalovaný splatil v zákonom stanovenom čase, od 31. decembra 2000 do konca roku 2001. Táto doba vyplýva z ustanovení § 24 ods. 6 a ods. 11 zákona č. 92/1991 Zb., ktoré treba logicky aplikovať.

Napadnuté rozhodnutie navrhuje zmeniť tak, že žaloba o zaplatenie sumy 1 336 272 Sk sa zamietá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Žalobkyňa v konaní požadovala zaplatenie sumy 2 085 300 Sk z titulu úrokov z omeškania za oneskorené vyplatenie menovitej hodnoty a výnosu dlhopisov, emitovaných žalovaným. Podaním zo dňa 18. júna 2007 vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 749 028 Sk späť, v dôsledku čoho je predmetom konania zaplatenie sumy 1 336 272 Sk.

Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov dlhopis fondu je zaknihovaný cenný papier na meno, ktorý oprávňuje majiteľa tohto dlhopisu na výplatu menovitej hodnoty a výnosu tohto dlhopisu. Výnos dlhopisu sa určuje vo výške diskontnej sadzby, vyhlásenej Národnou bankou Slovenska a platnej ku koncu bežného roka z jeho menovitej hodnoty. Na tieto dlhopisy sa nevzťahuje osobitný zákon. Osobitným zákonom je zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov.

Podľa žalobkyne sa žalovaný dostal do omeškania s vyplatením menovitej hodnoty a výnosu dlhopisov vzhľadom na ustanovenie § 24 ods. 6 uvedeného zákona, v zmysle ktorého dlhopis podľa odseku 4, vrátane jeho výnosu, je splatný 31. decembra 2000.

Podľa odseku 11 dlhopis podľa odseku 4, vrátane jeho výnosu, je fond povinný splatiť osobám uvedeným v odsekoch 3 a 9, a to najneskôr do konca roka 2001. Žalovaný menovitú hodnotu a výnosy dlhopisov splatil podľa žalobkyne až po uplynutí zákonom stanoveného termínu splatnosti v zmysle § 24 ods. 6 uvedeného zákona, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania. V konaní je preto potrebné posúdiť, či sa žalovaný splatením dlhopisov, vrátane ich výnosov po 31. decembri 2000, avšak do 31. decembra 2001, dostal do omeškania s platením peňažného záväzku.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V danom prípade je čas plnenia záväzku upravený právnym predpisom. Zákon č. 92/1991 Zb. o prevode majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov upravuje čas splnenia záväzku žalovaného v § 24 ods. 6 a ods. 11. Uvedené ustanovenia zákona je potrebné vykladať v ich vzájomnej súvislosti. V § 24 ods. 6 je stanovená splatnosť dlhopisu, pričom v odseku 11 zákon stanovuje lehotu, v ktorej je žalovaný povinný najneskôr splatiť osobám uvedeným v odsekoch 3 a 9 dlhopis, vrátane jeho výnosu. Keďže žalovaný splnil svoje záväzky pred uplynutím lehoty, stanovenej v § 24 ods. 11 zák. č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, nedostal sa do omeškania a žalovanej nevzniklo právo na zaplatenie vymáhaných úrokov z tohto titulu.

Odvolačí súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2, § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v zmysle ich vyčíslenia zo dňa 12. júna 2008 vo výške 214 361 Sk (odmena advokáta žalovaného za 5 úkonov právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, d/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Keďže advokát žalovaného je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho tarifná odmena o daň z pridanej hodnoty vo výške 14 850 Sk (§ 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu